

LAURENȚIU GHIȚĂ, PREMIUL „AGATHA BACOVIA”

La Verona

Din multele unghere-ale planetei,
Sosesc turiști, cu mii și milioane,
Spre a vedea balconul Julietei,
Visând, de fapt, la ale ei... „balcoane”!

Cauza reală a tragediei „Romeo și Julieta”

Cercetători britanici au lămurit planeta
Și, dublei sinucideri, găsit-u-i-au mobilul:
Ei, nefiind în Schengen, Romeo și Julieta,
Au fost întorși din vamă și n-au văzut Mizilul!

De ce vorbim de-o tragedie

E-o mare tragedie și lacrimi curg cu tona,
Nu pentru că-i omoară, pe toți, maestrul Will,
Ci pentru că-i mutată sceneta, din Verona,
Și-adusă de Ranetti, la țară, la Mizil!

„Mort”, între vii

Ranetti-a dovedit, fără efort,
Că, printr-al său procent de tragedii,
Mizilul e-un oraș aproape mort,
Deși se află-nconjurat de vii!

POEZII:

Petiție la Ministerul Transporturilor

Ședință la ministru, la Transport,
Cu toți consilierii de profil,
Având pe-agendă un recent raport,
Primit de la un insistent edil.

Acesta, mulțumind pentru aport
Că trenu-acum oprește și-n Mizil,
Le cere azi un foarte mic efort,
Cu un efect, pe termen lung, util!

Spre-a nu mai zice că orașu-i mort,
Solicită primarul cel abil
Să se aloce bani de-aeroport,
Să-oprească și-avioane în Mizil!

Și, spre-a-ntări demersul, ca suport,
Se anexează-o mostră de un kil
Din vinul cel mai bun pentru export
Și se semnează-n clar: PROȘCAN EMIL!

Romeo și Julieta în pribegie

Romeo și Julieta plecat-au din Mizil
Și-acum îi știe lumea, și-amicii lor cei buni,
Că vor să facă-avere și poate și-un copil,
În Spania, la muncă, la adunat căpșuni!

Mutați de colo-colo, au fost de când se știu.
Întâi i-a pus maestrul, englezul, la Verona,
Apoi i-a tras Ranetti, -n Mizilul cel pustiu,
Unde-s destui Othello, dar nici-o Desdemona.

Aici au dus o viață, precum anticipați,
Așa cum se trăiește, la noi în România:
I-au învrăjbit, tot timpul, politicii lor tați,
Și au muncit pe rupte, doar spre-a plăti chiria.

Așa că, nu-i mirare că,-n fine, ei și-au spus,
Că lasă, naibii totul, că lasă, naibii, toate,
Își iau calabalâcul și un bilet doar dus,
Și vor testa norocul și în străinătate.

Deci, îi găsiți acolo, și ce-i mai important,
Noi așteptăm să-apară un scriitor în ton,
Care să pună-n scenă, un show interesant:
„ROMEO ȘI JULIETA acum, la Castellon”!

Festival în România

Nu spun unde-n țară, vin la festival
Invitați cu nume: critici, cântăreți,
Politrucci de marcă, senatori pe val,
Și,-ntr-un colț, deoparte, și niște poeți!

Se susțin discursuri, se expun păreri,
Și sobor de preoți bate-ntr-una cruci,
Doar poeții noștri se privesc, stingheri,
Și se simt pe parcă-ar sta pe coji de nuci.

Că, de-atâta lume și de invitați,
Care mai de care mai cu ștaif și VIP,
Au fost dați deoparte și considerați,
Niște biete boabe goale, de nisip.

Dar nu-i supărare, știu și dumnealor
Că această fală nu-i de mare preț.
Cei ce ies în față, sunt un biet decor,
Ce-au scris ei rămâne, în letopiseț.

Asta ne e soarta, resemnați suntem,
Și e de milenii, nu e doar de-acum:
Focul e poetul, jarul e-n poem,
Cartea e cenușă, restul este fum!

